

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1906.

Treść: (Nr 143—150). 143. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości. — 144. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skryształizowanego wtrzyłu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych roztworach. — 145. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych”. — 146. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag zórawioowych. — 147. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyloowych. — 148. Obwieszczenie, dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyni do transportu mleka (konwi na mleko). — 149. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości przepisy, dotyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a). — 150. Rozporządzenie, dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów.

143.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, które nadają się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

Oдноśne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort whr.

Przepisy

o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów (areometrów gęstości), które nadają się także do badania gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

1. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się także takie areometry, które przy ciepłocie $15^{\circ} C$ podają gęstość mieszaniny wody i alkoholu w stosunku do gęstości czystej wody przy $4^{\circ} C$ bez przekroczenia dozwolonej granicy błędu, o ile gęstość mieszaniny 900 stopni gęstości przekracza, a mieszanina ciepłotę $15^{\circ} C$ posiada.

2. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się następnie także areometry, które pod warunkami w punkcie 1 wymienionymi, podają gęstość mieszaniny wody i kwasu siarkowego.

3. Instrumentami tymi badać można nie tylko gęstość mieszanin wody i alkoholu, względnie wody i kwasu siarkowego, lecz także gęstość innych płynów, jeżeli stopień włoskowatości dotyczącego płynu zgadza się ze stopniem włoskowatości mieszaniny płynów, odpowiadającej datom na instrumencie podanym; we wszystkich innych przypadkach należy podług przepisu użycia, dołączonego do

każdego cechowanego areometru, uwzględniać różnicę stopni włoskowości.

4. Do instrumentów tych, co do rodzaju, urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania, jakoteż co do należyłości, przypadających za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie, tudzież co do powtórnego cechowania, stosują się analogicznie ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 110, przepisy, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopniami gęstości.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

144.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skryształizowanego wityriolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych roztworach.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości przez c. k. główną Komisję miar i wag wydane a co do należyłości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skryształizowanego wityriolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych roztworach.

Odnosne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skryształizowanego wityriolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych roztworach.

1. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się areometry, które podają zawartość skryształizowanego wityriolu miedzi (siarkanu

miedzi) w jego wodnistych roztworach przy ciepłocie $15^{\circ} C$, wyrażoną w procentach wagi, bez przekroczenia dozwolonych granic błędów (porównaj następujący punkt 2).

2. Do instrumentów tych stosują się ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 110, przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów (areometrów gęstości), z wyjątkiem postanowień zawartych w punkcie 4 tych przepisów, w których miejsce obowiązują następujące:

„Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzonka podzielić należy według procentów dziesiętnych od 0.2 procent powyżej zera aż do 4.2 procent poniżej zera.

Średnia długość jednego odstepu podziałki (to znaczy odległość pierwszej kreski od ostatniej na podziałce, w milimetrach, podzielona przez 44) wynosić musi co najmniej 4 milimetry.

Podziałkę oznaczyć należy jednocyfrowo od procentu do procentu, przyczem kreski procentowe muszą być dłuższe od kresek oznaczających pięć dziesiętnych, a te znowu dłuższe, aniżeli leżące między nimi kreski jednodziesiętne.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 milimetrów ponad miejscem wlotowania trzonka.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonemu, na dole zaś lakiem woskowym.

Dalej winna podziałka areometrów siarkanu miedzi — odmiennie od postanowienia wydanego dla areometrów gęstości — zaopatrzoną być nie wzmianką „Stopnie gęstości przy $15^{\circ} C$ — woda przy $4^{\circ} C = 1000$. — Czytać z góry“, tylko wzmianką „Procenty wagi siarkanu miedzi przy $15^{\circ} C$. — Czytać z góry“.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 milimetrów.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0.01 procent.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jak o 0.1 procent.“

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

Odnośne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Forst wlr.

Przepisy

o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

I. Postanowienia dotyczące się jakości tych wag moszczowych.

Tak zwane „klosterneuburskie wagi moszczowe“ dopuszcza się do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

1. Z czystego i wolnego od skaz szkła wyrobiony instrument, którego długość nie może przekraczać 250 mm a przekrój trzona ma wynosić co najmniej 4 mm, zaopatrzony być musi wtopionym ciepłomierzem o podziałce ciepłoty odpowiadającej przepisowi artykułu 1 ustawy z dnia 12. stycznia 1893, Dz. u. p. Nr. 10, i którego bańka rtęciowa, znajdująca się poniżej właściwego areometra, wystarcza jako jego obciążenie.

2. Koniec trzonka i łącząca się z nim bezpośrednio część jego, długości co najmniej 2 mm, muszą być wewnątrz zaopatrzone powłoką czerwonego laku woskowego.

Górny brzeg podziałki na papierze musi być oddalony od dolnego brzegu tej powłoki co najmniej o 10 mm.

Dolny brzeg skrawka papierowego może leżeć najwyżej o 10 mm wyżej, aniżeli miejsce zlutowania trzona z areometrem właściwym.

3. Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzona podzielić należy według całych stopni moszczu, przyczem 17 stopni moszczu oznacza się jako równe 20 stopniom sacharometrów dopuszczonych do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania po myśli §fu 37 ordynacji ceehownicznej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

Podziałka obejmować musi z zachowaniem przepisów dla sporządzenia podziałki obowiązujących odstęp między 10 a 30 stopniami moszczu.

Średnia długość jednego odstepu podziałki (to znaczy odległość pierwszej kreski od ostatniej na podziałce w milimetrach, podzielona przez 20) wynosić musi co najmniej 3 mm.

Podziałkę oznaczyć należy dwucyfrowo od 10 do 10 stopni moszczu, przyczem kreski dziesiątek muszą być dłuższe od kreszek piątek, a te znowu dłuższe, aniżeli leżące między nimi kreski stopni.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 mm ponad miejscem wlotowania na trzonie.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu i wzmianką „Stopnie moszczu przy 17.5 C — 17 stopni moszczu = 20 stopniom sacharometrym. — Odczytywać z góry“ i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonym, na dole zaś lakiem woskowym.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 mm.

Różnica w położeniu pojedynczych kreszek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0.1 stopnia moszczu.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jak o 0.2 stopnia moszczu.

4. Wtopiony w areometer ciepłomierz (porów. punkt 1) opatrzone być musi umocowaną w górze i u dołu areometra podziałką z papieru lub kartonu, noszącą na przedniej stronie podziałkę od 1° C niżej zera do 30° C ponad zero; kreski piątek i dziesiątek muszą być odpowiednio przedłużone, a te ostatnie nadto wyraźnie ocyfrowane; dalej ma być normalna temperatura 17.5° C na podziałce czerwoną kreską zaznaczona.

Podziałka winna być następnie wyraźnie oznaczona wyrazem „Celzyusz“.

Odległość kreszek stopni 0 i 30 nie może wynosić mniej jak 75 mm; błędy podziałki nie mogą przekraczać 0.1°.

Odwrotna strona podziałki mieścić ma nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu.

Nie stanowi jednak usterki, jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy umieszczone będą ewentualnie na podziałce areometra (porów. punkt 3).

Rtęć musi tak przy wzrastającej jak i przy spadającej ciepłocie tworzyć zupełnie regularną kopułkę, nie śmie się ciągnąć skośnie lub przyczepiać do szkła, oraz nie śniąc się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać; przy oziębieniu na $16^{\circ} C$ poniżej zera chłować się on powinien do naczynka ciepłomierza.

Wskazania ciepłomierza mogą być (w chwili pierwszego*) urzędowego badania) najwyżej o 0.1° za wysokie, względnie najwyżej o 0.2° za niskie.

II. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie.

5. Urzędowe badanie i sprawdzanie wag moszczowych przeprowadza aż do dalszego zarządzenia c. k. główna Komisya miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichsstraße Nr. 1, okręg doręczeń pocztowych XX/2).

W miarę potrzeby można jednak i c. k. urzędy cechownicze zaopatrzyć w środki do uwierzytelniania wag moszczowych.

Przed poddaniem wag moszczowych badaniu pozostawać one mają z reguły przez jeden miesiąc (licząc od chwili ich przedłożenia) w składzie c. k. głównej Komisji miar i wag.

C. k. głównej Komisji miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany objętości i kształtu z biegiem czasu są — jak to z doświadczenia wiadomo — nieznaczne.

6. Na przyrządach, odpowiadających powyższym warunkom umieszcza się na trzonku pomiędzy powłoką laku a podziałką, tudzież na samym areometrze po jednym stemplu w kształcie orła .

Obok większego znaczka stemplowego na areometrze umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

7. Dla każdej urzędownie uwierzytelnionej wagi moszczowej wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok sporządzenia przyrządu oraz potwierdzenie uiszczonej należności za cechowanie.

Na odwrotnej stronie poświadczenia badania umieszczony jest krótki przepis sposobu użycia.

Dla każdej, do urzędowo-cechowniczego postępowania nie przyjętej wagi moszczowej wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły stwierdzonych usterek i również potwierdzenie uiszczonej należności (należności zwrotnej) (porów. rozdział III., punkt 8).

*) Porównaj także rozdział IV.

III. Należności za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

8. Za urzędowe sprawdzenie i uwierzytelnienie wag moszczowych opłaca się należność w kwocie 60 h, za urzędowe badanie bez uwierzytelnienia należność zwrotną w kwocie 30 h.

Ta ostatnia należność w kwocie 30 h wchodzi w zastosowanie w tym przypadku, jeżeli wagi moszczowe, bez dalszego badania ich prawidłowości, natychmiast odrzucone zostaną z powodu sprzecznej z przepisami ich jakości pod względem oznaczenia lub wykonania.

IV. Ponowne urzędowe badanie, względnie uwierzytelnianie (powtórne cechowanie).

9. Wskazaniem jest, by wagi moszczowe poddawać w odpowiednich odstępach czasu ponownemu urzędowemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu, gdyż, jak uczy doświadczenie, wagi te ulegają niekształceniu i utracie masy, co może naruszyć ewentualnie wskazania przyrządu.

Przy takim powtórnym badaniu uwierzytelnia się przyrząd także i wtedy, jeżeli wskazania ciepłomierza są najwyżej o 0.2° za wysokie lub najwyżej o 0.2° za niskie (porów. rozdział I, punkt 4, ustęp końcowy).

Za ewentualne ponowne zbadanie, względnie uwierzytelnienie wagi moszczowej opłaca się należności, wymienione w poprzednim rozdziale III.

Jeżeli przyrząd przy ponownem badaniu nie odpowie przepisanyemu warunkom, należy znajdujące się na nim znaczki uwierzytelniające zniszczyć.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żórawiowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości następujący przez c. k. główną Komisję miar i wag wydany

dodatek do przepisów, dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żorawionych.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Forť wtr.

Dodatek do przepisów,

dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żorawionych (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 211).

Postanowienia zawarte w „Dodatku“ do wyżej przytoczonych przepisów (punkt 1 do 5) uchyla się i zastępuje się je następującymi postanowieniami:

1. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag żorawionych odbywać się ma stosownie do życzenia strony albo w lokalu fabrycznym (względnie w warsztacie naprawy) albo też w miejscu używania wagi.

2. Strona postarać się ma o potrzebne do przeprowadzenia czynności urzędowej techniczne urządzenia, dostarczyć materiału do obciążenia, tudzież potrzebnych sił pomocniczych.

3. Potrzebny do badania wagi materiał obciążający składać się może albo z samych ocechowanych (względnie wczas docechowanych) ciężarków handlowych albo też po części z takich ciężarków, po części zaś z materiału do odtarowania.

4. Jeżeli materiał obciążający składa się tylko w części z cechowanych (względnie wczas docechowanych) ciężarków handlowych, natenczas część ta materiału do obciążenia odpowiadać musi co najmniej dziesiątej części najwyższej wytrzymałości, poddawanej ocechowaniu wagi żorawionej; w tym przypadku strona obowiązana jest także, celem odważenia materiału tarowego, służącego do obciążenia wagi, dostarczyć pomocniczej wagi pomostowej (wagi dziesiętnej, setnej lub też z przesuwalnymi ciężarkami), nadającej się do ocechowania konstrukcji.

Ta pomocnicza waga pomostowa musi być tak sporządzona, by nią materiał służący do obciążenia odważyć można z dokładnością odpowiadającą $\frac{1}{5000}$ wagi materiału do obciążenia, to znaczy ciężar dodatkowy równający się $\frac{1}{5000}$ wagi znajdującego się na pomoście materiału obciążającego musi spowodować stałe przechylenie się, które jednak wynosić może także mniej jak 1 mm.

5. Koszta delegowania organu cechowniczego ponosi strona.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wtr.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości następujący, przez c. k. główną Komisję miar i wag wydany, a co do należyłości przez Ministerstwo handlu zatwierdzony dodatek do przepisów dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Forť wtr.

Dodatek do przepisów,

dotyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142, i z dnia 17. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 200).

1. Do urzędowego badania i uwierzytelniania dopuszcza się także wagi nachyłowe (z ciężarkami wieszalnymi lub bez tychże), które oprócz skali opatrzone są zwyczajnym przy wagach pomostowych przyrządem do oznaczania wagi, t. j. talerzem na ciężarki lub ciężarkiem przesuwalnym lub też obydwojoma naraz.

Dalej dopuszcza się do urzędowego badania i uwierzytelniania wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi, w danym razie odpowiednio do obciążenia automatycznie funkcjonującymi.

2. Jeżeli waga nachyłowa opatrzona jest podług poprzedzającego punktu 1, alinea 1, talerzem na ciężarki, natenczas talerz ten umieszczony być ma na dźwigni z ciężarkami tylko w takiej odległości od noża obrotowego, która odpowiada dziesiętnemu lub setnemu stosunkowi pomiędzy wagą a ciężarem.

3. O ile przy wagach nachyłowych znajduje się urządzenie z przesuwalnymi ciężarkami lub też nadto także talerz na ciężarki, znajdują zastosowanie postanowienia punktów 2 do 7 Dodatku VIII. do ordynacji cechowniczey, rozdział I. (porów. Dz. u. p. Nr. 122 ex 1882).

4. Co do wytrzymałości wag nachyłowych z urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych bez szali na ciężarki obowiązuje postanowienie Dodatku XLII.

do ordynacji cechowniczej do §§ów 29 i 31 (porów. Dz. u. p. Nr. 181 ex 1902), w myśl którego wytrzymałość tych wag wynosić ma co najmniej 20 kilogramów.

Natomiast wagi nachyłowe z szalą na ciężarku tudzież urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych dopuszcza się do urzędowego badania i uwierzytelniania tylko w takim razie, jeżeli wytrzymałość tych wag nie jest mniejsza jak 200 kilogramów. (Porów. Dodatek VIII. do ordynacji cechowniczej, rozdział I., względnie Dodatek XLIII. do ordynacji cechowniczej).

Tam, gdzie jest szala na ciężarku, należy po myśli §fu 29 *d* ordynacji cechowniczej uwidocznić na miejscu w oczy wpadającym największe obciążenie, dla którego waga jest przeznaczona.

5. Na wagach nachyłowych, opatrzonych przyrządami rejestrującymi, bez względu czy z ciężarkiem wieszalnym lub bez tegoż, z urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych lub bez tegoż, względnie z szalą lub bez szali na ciężarku, bez względu także na to, czy ciężarki wieszalne automatycznie funkcjonują lub też przy pomocy rąk, — wolno umieszczać urządzenia, które usunięcie znajdującego się na wadze pomostowej towaru dopuszczają dopiero po dokonaniem zarejestrowaniu rezultatu czynności odważenia.

Wspominane właśnie urządzenia bada organ cechowniczy tylko o tyle, że ma skonstatować, czy nie mogą one wywierać wpływu na rezultat odważania.

6. Wagi nachyłowe z przyrządami w poprzednim punkcie 5 podanymi można do urzędowego badania i uwierzytelniania dopuszczać także i wtedy, jeżeli wagi te urządzone są na system pionowy.

7. Wagi nachyłowe o konstrukcyi, w punkcie 5 tego dodatku wspomnianej, mogą być następnie także i w takim razie badane i uwierzytelniane, jeżeli łożyska pomostu tych wag w zwieszonych żelazach (ruchomych łożyskach pomostu) spoczywają.

Przy tak sporządzonych wagach można jednak odstąpić od zawartego w punkcie 18 przepisów o urzędowym badaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych (porów. Dz. u. p. Nr. 142 ex 1904) postanowienia, że mianowicie na wadze umieszczone być musi urządzenie do zamykania (ustalania).

8. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag nachyłowych z urządzeniami, które usuwanie ciężaru z pomostu wagi dopiero po dokonaniu zarejestrowaniu rezultatu odważenia dopuszczają, jako też urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag nachyłowych z automatycznie funkcjonującymi ciężarkami wieszalnymi, zastrzega się aż do dalszego zarządzenia urzędowi cechowniczemu, znajdującym się w miejscu siedziby inspektorów miar i wag. Prośby o urzędowe uwierzytelnienie wag tego rodzaju winny zatem strony wnosić do

inspektoratu miar i wag tego obszaru administracyjnego, gdzie czynność urzędowa ma się odbywać.

9. Dla badania i uwierzytelniania wszystkich tych wyżej opisanych rodzajów wag nachyłowych obowiązują z reguły przepisy, wydane wogóle dla badania i stempłowania wag nachyłowych (porów. Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1904), które potrzebne swe uzupełnienie znajdują w należących do nich instrukcjach (wraz z dodatkami).

Co do stempłowania urządzeń z przesuwalnymi ciężarkami, miarodajne są w danym razie postanowienia zawarte w Dodatku VIII. do ordynacji cechowniczej do §fu 32 (porów. Dz. u. p. Nr. 122 z r. 1882), odnoszące się do stempłowania wag pomostowych z urządzeniami z przesuwalnymi ciężarkami.

10. Co do obliczania należitości utrzymuje się w mocy ogólnie dla wag nachyłowych obowiązująca zasada, że należitość oblicza się podług największego dopuszczalnego obciążenia wagi. Przytem znajdują zastosowanie stopy należitości zawarte w III. rozdziale przepisów z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

148.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości przez c. k. główną Komisję miar i wag wydane a co do należitości przez Ministerstwo handlu zatwierzone przepisy o urzędowym badaniu i uwierzytelnianiu naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas obowiązujące przepisy co do urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko) (porów. obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 107, z dnia 2. września 1885, Dz. u. p. Nr. 128, z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 171, z dnia 14. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 13, z dnia 24. lutego 1899, Dz. u. p. Nr. 45, z dnia 6. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 180 i z dnia 14. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 110).

Forst wlr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

I. Rodzaj naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

A. Postanowienia ogólne.

1. Naczynia do transportu mleka (konwie na mleko) mają mieć albo kształt cylindra z węższą szyjką i stożkową częścią średnią, albo też kształt ściętego stożka, którego górna średnica nie śmie być większą od połowy wysokości naczynia, względnie kształt beczułki. Naczynia te mogą być sporządzone albo z blachy przednio cyną pobielonej albo też z drzewa i muszą mieć odpowiednio do pojemności wytrzymałe ściany i dna.

2. Pojemność naczyń nie może wynosić mniej jak pięć a nie więcej jak piędziesiąt litrów.

B. Osobne postanowienia dla metalowych naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

3. Metalowe naczynia do transportu mleka mogą być z jednego kawałka bez spajają sporządzone lub też z więcej części złożone; w ostatnim przypadku muszą mieć na miejscach spojenia i to na każdym z nich po dwie krople cyny poza nie sięgające.

Naczynia muszą być wzmocnione żelaznymi cyną przednio pobielanymi obręczami, ewentualnie żelaznemi również cyną przednio powleczonemi szpagami; naczynia o zawartości mniejszej jak 10 litrów mają na dnie mieć co najmniej jedną, przy większych naczyniach zaś przynajmniej dwie skrzyżowane, węższą ścianą szczelnie do dna przylegające szpągi.

Wolno jest, górny brzeg wzmocniać zamiast obręczą, drutem w zagięty brzeg wstawionym.

4. Pojemność musi być oznaczona znaczkami (czopkami); czopki te umieszcza się na dwóch przeciwnych, względnie na trzech, na obwodzie w jednakowych odstępach rozmieszczonych miejscach wewnętrznej ściany naczynia i sporządza je należy z mocnych, cyną przednio pobielanych pasków blachy; te paski z blachy, które na wewnętrznej ścianie naczynia mają być przylutowane i nadto jeszcze przynitowane, muszą być tuż ponad samym nitem pod kątem prostym odgięte i to w wymiarze co najmniej 3 mm; górna powierzchnia odgiętego końca pasków z blachy stanowi właściwą granicę pojemności.

Miejsca nitowania pasków z blachy należy na stronie zewnętrznej opatrzyć do ostemplowania kroplami cyny.

5. Na ścianie naczynia należy trwale przylutować płytkę metalową i zabezpieczyć ją 4 kroplami cyny.

Ta płytka metalowa zawiera oznaczenie pojemności naczynia i to przez podanie ilości w litrach i dziesiątych litra (w formie ułamka dziesiętnego) z dodaniem słowa „litr“ („litry“, „litrów“) lub głoski „L“.

Wyżej wspomniane 4 krople cyny zachodzące po części na podstawę (ścianę naczynia, obręcz), po części na płytkę metalową, muszą mocno się trzymać tak podstawy jak i samej płytki i tak być rozmieszczone, by linie łączące co dwie przeciwległe krople cyny, prawie prostopadłe stały do siebie.

C. Osobne postanowienia dotyczące się drewnianych naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

6. Naczynia do transportu mleka z drzewa sporządzone należy opasać żelaznemi obręczami a wewnątrz można je blachą, cyną przednio powleczoną wyścielić.

Z żelaznych obręczy muszą być dwa (pierwszy z dołu i najbliższy górnego brzegu) przymocowane do ściany drewnianej i to każdy za pomocą co najmniej dwóch w jednakowej odległości od siebie zostających nitów lub śrub, których główki opatrzone są kroplami cyny do stemplowania.

7. Pojemność oznaczoną być ma znaczkami (czopkami); czopki te, tak jak przy metalowych naczyniach do transportu mleka, umieszczone być mają na dwóch przeciwnych lub na trzech na obwodzie w równych odstępach rozmieszczonych miejscach wewnętrznej ściany naczynia i sporządzone z trwałych cyną powleczonych pasków z blachy; te paski z blachy muszą być ponad samym nitem pod kątem prostym odgięte i to w wymiarze co najmniej 3 mm; górna powierzchnia odgiętego końca pasków blachy tworzy właściwą granicę pojemności.

Paski te do ściany naczynia mają być w ten sposób przymocowane, by wybity stempel zabezpieczył mógł niezmiennosć położenia tych pasków.

8. Pojemność naczynia oznacza się przez uwi-docznienie albo na płytce metalowej albo też przez wypalenie na drewnianej ścianie ilości litrów i dziesiętnych litra (w formie ułamka dziesiętnego) z dodaniem słowa „litr“ („litry“, „litrów“) lub głoski „L“.

Jeżeli na naczyniu znajduje się płytka metalowa, w takim razie należy ją na górnej obręczy żelaznej, którą się przez ostemplowanie zabezpieczy, mocno przylutować i 4 kroplami cyny opatrzyć.

Co tylko wspomniane, częścią na obręcz, po części zaś na płytkę metalową zachodzące 4 krople cynowe muszą mocno trzymać się tak na obręczy

jak i na samej płytce i tak być roznieśczone, by linie łączące po dwie przeciwległe krople cyny, prawie prostopadłe do siebie stały.

II. Urzędowe badanie, granica błędów i stemplowanie.

9. W razie, jeżeli naczynia do transportu mleka odpowiadają warunkom podanym w rozdziale I, natenczas stemplowanie przedsięwzięć się tylko wtedy, jeżeli różnica pomiędzy zawartością podaną na płytce metalowej a pojemnością naczynia przy urzędowym badaniu stwierdzoną, nie przekracza, przy naczyniach do transportu mleka o pojemności mniejszej, jak 10 litrów, pięć setnych litra, przy takichże naczyniach o pojemności 10 litrów lub więcej, $\frac{1}{200}$ tej pojemności.

Przy naczyniach do transportu mleka z drzewa — jeżeli nie mają płytki metalowej, zresztą zaś odpowiadają warunkom podanym w rozdziale I — urzędowo stwierdzoną pojemność wypala się a następnie naczynie stempluje.

10. Przez ostemplowanie zabezpieczyć należy:

- a) Znaczkę (czopki) służące do oznaczenia granicy pojemności na umieszczonych w tym celu płatkach stemplowych;
- b) przy metalowych naczyniach do transportu mleka krople cyny na miejscach spojenia;
- c) przy drewnianych naczyniach do transportu mleka główki nitów lub śruby, którymi górna i dolna obręcz żelazna do ściany drewnianej są przymocowane;
- d) przy tych naczyniach do transportu mleka, które mają płytkę metalową z oznaczeniem pojemności, cztery krople cyny, które służą do zabezpieczenia płytki metalowej; na dwóch z wyżej wspomnianych czterech kropli cyny należy do znaku stemplowego dodać liczbę roku.

11. Jeżeli oznaczenie pojemności ma być wypalone, natenczas skuteczniejszą się to w ten sposób, że na ścianie drewnianej wypala się znak stemplowy z dodaniem liczby roku.

III. Należitości za ocechowanie.

12. Jako należitości za ocechowanie uiszcza się:

- a) za urzędowe badanie i ostemplowanie:
od naczynia o pojemności 5 litrów . . . 30 h
od każdego następnego litra (przyczem ułamek liczy się za całość) dodatek 2 „
- b) za urzędowe badanie bez ostemplowania:
połowę powyżej podanych należitości.

13. Postanowienia zawarte we wstępnych uwagach do taryfy należitości za ocechowanie,

punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, następnie w rozporządzeniach ministerjalnych z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227, po myśli których w pewnych przypadkach uwalnia się od opłaty należitości, względnie udziela się zniżki, znajdują analogiczne zastosowanie także do badania, względnie uwierzytelniania naczyń do transportu mleka.

IV. Powtórne cechowanie.

Naczynia do transportu mleka podlegają peryodycznemu cechowaniu przed upływem każdych trzech lat, jak i powtórnemu cechowaniu w razie utraty zdolności do użytku; przy powtórnem cechowaniu obowiązują co do granicy błędów postanowienia Dodatku XIII. do ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872 (Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 62).

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisja miar i wag:
Lang wlr.

149.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do publicznej wiadomości przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości przez C. k. główną Komisję miar i wag wydane a co do należitości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania aparatu do mierzenia powierzchni.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej w osiem tygodni po dniu ogłoszenia.

Forst wlr.

Przepisy,

tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a).

I. Opis i sposób działania przyrządu do mierzenia powierzchni.

1. Jak to z figur 1, 2, 3, 4 i 5 widocznem jest, składa się przyrząd ten, znany także pod nazwą

„miernika skór Voss'a“, głównie z dwóch części a mianowicie:

A. z właściwego miernika powierzchni (planimetru) i

B. z szyny drewnianej (linealu), która stanowi podstawę planimetru i do nadawania temuż kierunkowi (podczas mierzenia) jest odpowiednio urządzona (porów. fig. 4 i 5).

A. Planimeter.

2. Planimeter składa się ze sztaby ruchomej z ramą, z kręgu mierniczego i liczydła.

3. Sztaba ruchoma składa się z rury metalowej F o odpowiednio wielkiem przecięciu poprzecznem i przedłużenia F_1 , na którym przymocowany jest prostopadły, dający się urzędowo zabezpieczyć gwóźdź do posuwania S , którego średnica dolna wynosić może co najwyżej 2.5 mm (fig. 1 i 2).

Rura metalowa F jest na jednym końcu przymocowana dwoma, dającymi się urzędowo zabezpieczyć śrubami s_1 i s_2 do pałaka B (porów. fig. 1, 2 i 3).

Wyż wspomniany pałak połączony jest stale z prostokątną ramą metalową R .

W drugim końcu rury metalowej F tkwi przedłużenie F_1 (porów. fig. 1 i 2); daje się ono w rurze przesuwac, przez co umożliwionem jest przedłużenie lub skrócenie sztaby ruchomej a w następstwie ustawienie przyrządu.

Ściskadło śrubowe k (fig. 1, 2 i 3) służy do ustalenia przesuwalnego przedłużenia.

4. W tym drążku ramy metalowej R , który na przedłużeniu sztaby ruchomej przypada, przymocowany jest z hartowanej stali sporządzony, prostopadły cylinder Z (fig. 1, 2 i 3), który na dole ma kształt kuli. Cylinder ten stalowy stanowi oś obrotu (staw) sztaby ruchomej.

5. Na cylindrze stalowym Z poniżej ramy metalowej umieszczone jest wolno zawieszone ślizgadło (łożysko) g (fig. 1, 2 i 3).

Ślizgadło (łożysko) służy z jednej strony do zabezpieczenia kierunku obrotu osi sztaby ruchomej w wyżłobieniu szyny drewnianej L (porów. fig. 1, 2 i 3), z drugiej strony niedopuszcza, by przy mierzeniu wielkiej powierzchni kąt dopuszczalny, jaki tworzy sztaba ruchoma z wyżłobieniem szyny drewnianej (linia kierownicza) został przekroczony, co odbywa się w ten sposób, że umieszczony na ramie R pasek z blachy p (fig. 1, 2 i 3) przedtem o ślizgadło g uderza.

6. Na figurach 1, 2 i 3 oznacza M krąg mierniczy (z twardej stali sporządzony).

Oś pozioma a (fig. 1 i 2) kręgu mierniczego M umieszczona jest pomiędzy dwoma równoległymi drążkami ramy metalowej R , równolegle do osi podłużnej sztaby ruchomej; oś ta, która musi się łatwo obracać, końcami swojemi osadzona jest w główkach śrub v i r_1 (porów. fig. 1 i 2), nadających się do urzędowego zabezpieczenia.

7. Liczydło składa się z kręgu (bębna) T i tarczy T_1 (fig. 1, 2 i 3), które opatrzone są podziałkami.

Krąg (bęben) T umieszczony jest na osi a kręgu mierniczego M . Obwód tegoż ma na sobie podziałkę idącą od dziesiętnej do dziesiętnej dm^2 aż do 10 dm^2 .

Odstęp w podziałce odpowiadający dziesiętnej decymetra kwadratowego musi mieć długość przynajmniej 1 mm .

Kreski podziałki odpowiadające całym decymetrom kwadratowym muszą być dostatecznie długie i liczbami 0, 1, 2 itd. do 9 oznaczone.

Do liczb dodaje się oznaczenie „ dm^2 “.

Kreski odpowiadające połówkom decymetrów kwadratowych mają być nieco krótsze od kresek oznaczających całe decymetry kwadratowe; pierwsze muszą jednak być znowu dłuższe od tych kresek podziałki, które dziesiętnym decymetra kwadratowego odpowiadają.

Podziałkę na tym kręgu (bębnie) odczytuje się za pomocą kreski indeksowej i (fig. 1 i 2), która umieszczona jest na pałaku b przyśrubowanym do ramy R (fig. 1, 2 i 3).

Do wygodniejszego ustawienia kręgu (bębna) T na kreskę zero podziałki, które odbywa się przez odpowiedni obrót kręgu (bębna) T , służy na ramie R umieszczony sprężynowy sztyft t i na kręgu mierniczym M znajdujący się sztyft zaczepienia t_1 (fig. 1, 2 i 3).

Obrót kręgu mierniczego M odbywający się podczas czynności mierzenia udziela się — przez nieustającą śrubę na tegoż poziomej osi a umieszczoną zapomocą spoczywającego na pionowej osi c koła zębatego r (fig. 2 i 3 — tej ostatniej osi, względnie na nałożonej na niej tarczy poziomej T_1 (fig. 1, 2 i 3).

Na tarczy T_1 znajduje się idąca od 10 do 10 dm^2 podziałka, której pojedyncze odstępy muszą mieć co najmniej 5 mm długości.

Kreski tej podziałki należy oznaczyć wyraźnie liczbami 0, 10, 20 30 itd. a tarczę zaopatrzyć oznaczeniem „Decymetry kwadratowe“.

Podziałkę na tej tarczy odczytuje się za pomocą wskazówki z (fig. 1, 2 i 3) na ramie metalowej R odpowiednio umieszczonej. Ustawianie tarczy T_1 na kreskę zero podziałki, odbywa się jak przy kręgu (bębnie) T , również ręką.

Na tarczy T_1 , oprócz wspomnianego, przepisane oznaczenia musi być także umieszczony numer wyrobu.

8. Ten sam numer wyrobu umieszcza się także na ramie R , na rurze metalowej P' sztaby ruchomej a w końcu także na odpowiednim miejscu szyny drewnianej należącej do przyrządu do mierzenia powierzchni (porów. ustęp B) i to w ten sposób, by to normalnemu funkcjonowaniu kręgu mierniczego nie przeszkadzało.

B. Szyna drewniana.

9. Sporządzona z jak najsuchszego drzewa szyna (lineał) L musi być co najmniej $3\frac{1}{2}$ razy tak długą jak sztaba ruchoma i odpowiednio szeroka.

Szyna drewniana rozdzielona jest w połowie na dwie równe części, które połączone są z sobą za pomocą szarnirów U (fig. 1, 2 i 3).

By ewentualnie jedną część szyny drewnianej można było przytwierdzić do toru (stołu) mierniczego, umieszczone są w tym celu na tej części szyny dwa przykłady drewniane.

Górna powierzchnia szyny drewnianej, na której krąg mierniczy M w czasie pomiaru mierzonej powierzchni ślizga się lub toczy na sztyfcie ruchomym, musi być ile możliwości równo wyheblowana.

Żłobek n wyrzynięty na całą długość szyny (fig. 1, 2 i 3), który stanowi kierunek (tworzy linię kierowniczą) dla osi obrotu (stawu) sztaby ruchomej, musi być ile możliwości prosty, gładki i tak głęboki oraz szeroki, by się w nim oś obrotu sztaby ruchomej (staw) bez zbyt wielkiego tarcia dawała poruszać.

II. Urząd cechowniczy, badanie i stemplowanie.

10. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie przyrządów do mierzenia powierzchni przedsięwzięte aż do dalszego zarządzenia c. k. główna Komisya miar i wag (Wiedeń, II., Prager Reichsstraße 1, okręg doręczeń pocztowych XX/2), gdzie też odnośnie przyrządy w złożonym stanie mają być przedkładane.

11. Oprócz warunków podanych w rozdziale I aparat przy badaniu odpowiadać musi jeszcze następującym wymogom:

- a) różnica pomiędzy wskazaniem przyrządu do mierzenia powierzchni a wskazaniem rzetelnym przy pomiarze powierzchni o różnych granicach, w wymiarze 10 dm^2 aż do pomiaru powierzchni, których wielkość największemu wskazaniu tarcz cyfrowych odpowiada, może wynosić co najwyżej 2% .
- b) Granica ta błędów nie może być w żadnym przypadku przekroczona, bez względu na to, czy szyna drewniana — a zatem i linia kie-

rownicza — podczas mierzenia znajdują się na mierzonej powierzchni lub też poza nią.

12. Gdyby przy urzędowym badaniu się okazało, że dokonane przez stronę ustawienie przyrządu do mierzenia powierzchni nie zupełnie odpowiada warunkom podanym w poprzedzającym punkcie pod a , natenczas, o ile na to w rozdziale I w punkcie 3 wspomniane urządzenie do ustawiania pozwala, przeprowadza się dokładne ustawienie z urzędu.

13. Gdy przeprowadzone badanie aparatu do mierzenia powierzchni żadnego błędu nie wykaże, zabezpiecza się urzędowo położenie przedłużenia P' sztaby ruchomej, nakładając na odpowiednim miejscu krople cyny lub ołowiu. W ten sam sposób, przez nałożenie na odpowiednich miejscach kropli cyny lub ołowiu zabezpiecza się położenie sztyftu ruchomego S oraz śrub s_1 i s_2 (porów. punkt 3 przepisów), cylindra stalowego Z , który tworzy oś (staw) sztaby ruchomej (porów. punkt 4 przepisów) a w końcu położenie śrub v i v_1 (porów. punkt 6 przepisów) a następnie wybija się na wszystkich tych kroplach cynowych, względnie ołowianych stempel cechowniczy.

Oprócz tego wybija się stempel cechowniczy na tarczy cyfrowej T_1 i na szynie drewnianej L (o ile możliwości w pobliżu numeru wyrobu) a w końcu wybija się lub wypala stempel na sztabie ruchomej.

Przy ostatnim stemplu cechowniczym umieszcza się liczbę bieżącą protokołu.

14. Do każdego urzędownie uwierzytelnionego przyrządu do mierzenia powierzchni wygotowuje się poświadczenie badania; poświadczenie to zawiera numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, granice użycia przyrządu oraz potwierdzenie uiszczonoj należitości za ocechowanie.

Do poświadczenia badania dodaje się przepis używania przyrządu do mierzenia powierzchni.

Do każdego, z jakiegobądź powodu do badania urzędowego, względnie uwierzytelnienia nie przyjętego przyrządu do mierzenia powierzchni, wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły skonstatowanych usterek oraz potwierdzenie uiszczonoj należitości za badanie (porów. rozdział III).

15. Jeżeli strona zgubi poświadczenie badania, należące do przyrządu do mierzenia powierzchni lub też jeżeli poświadczenie takie stanie się niezdatne do użytku, natenczas można wnieść prośbę do c. k. głównej Komisji miar i wag o wystawienie duplikatu.

Do podania, które ma być ostemplowane, należy dołączyć przypadający do każdego pojedynczego duplikatu znaczek stemplowy wartości 2 K i podać urzędową liczbę protokołu, pod którą przyrząd do mierzenia powierzchni został uwierzytelniony, numer fabryczny przyrządu oraz nazwisko i miejsce zamieszkania petenta.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli oryginalnego poświadczenia badania się nie przedkłada, uiszcza się kwotę 60 h, w razie przedłożenia go, 20 h.

III. Należytości za ocechowanie.

16. Od przyrządu do mierzenia powierzchni, którego nie przyjmuje się do urzędowo cechoniczego postępowania z powodu łatwo spostrzegalnych usterek w konstrukcyi, uiszcza się należność zwrotną w kwocie 1 K od sztuki.

17. Za urzędowe badanie i uwierzytelnienie przyrządu do mierzenia powierzchni opłaca się należność w kwocie 8 K, za samo zaś urzędowe badanie bez ostemplowania należność w kwocie 6 K.

IV. Ponowne badanie urzędowe, względnie uwierzytelnienie (powtórne cechowanie).

18. Wskazanem jest, przyrządy do mierzenia powierzchni, w odpowiednich odstępach czasu pod-

dawać powtórnemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu. Przy takim powtórnem badaniu uwierzytelnia się przyrząd ponownie tylko wtedy, jeżeli prawdziwość jego dat odpowiada postanowieniom rozdziału II, punkt 11.

Gdyby przyrząd do mierzenia powierzchni przy ponownem badaniu warunkom nie odpowiadał, znajdujące się na tymże znaki uwierzytelniające zostaną zniszczone.

Za ponowne badanie względnie uwierzytelnienie przyrządu do mierzenia powierzchni uiszcza się pełne, w rozdziale III podane należytości.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

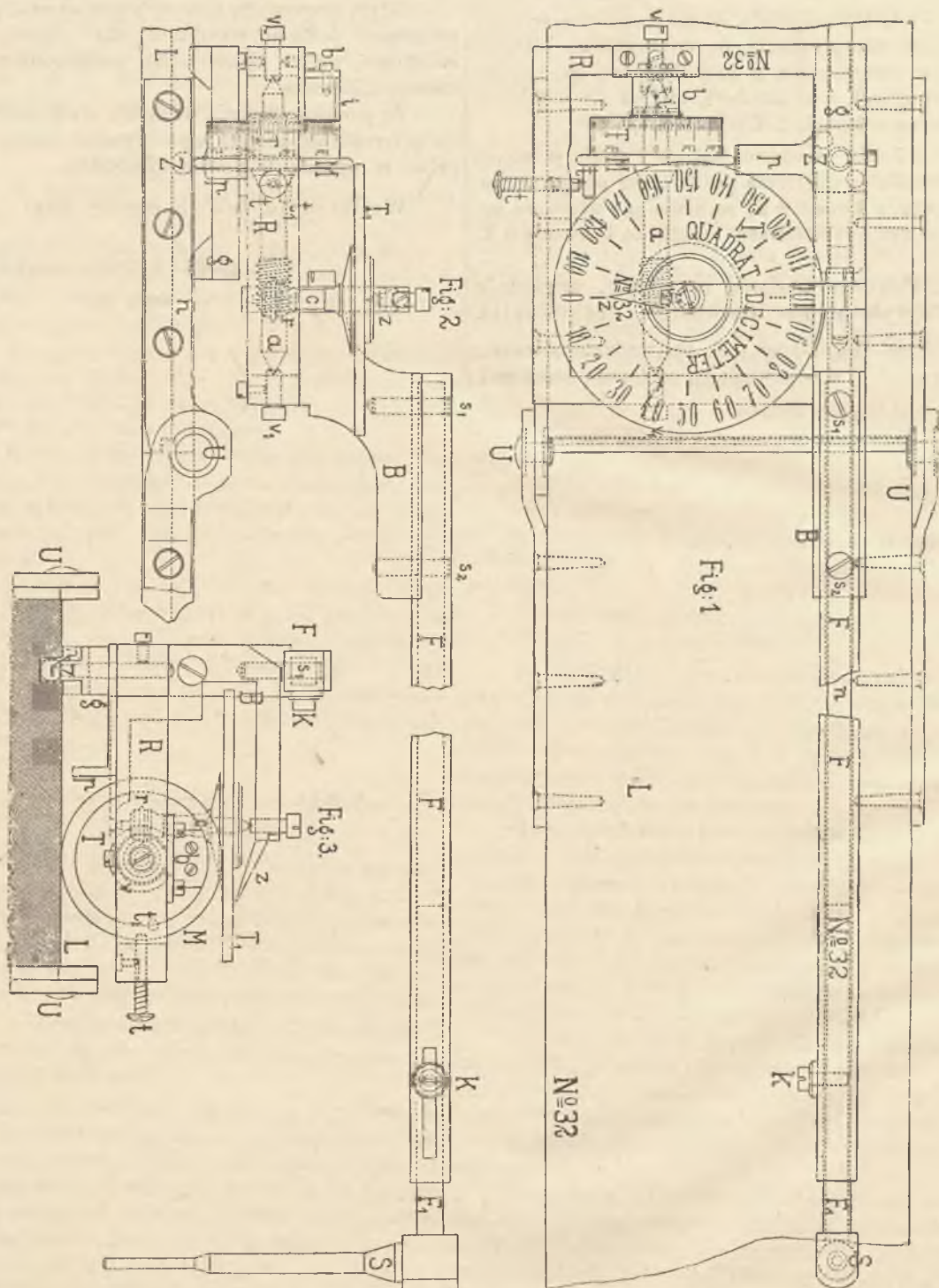

Fig. 4.

Fig. 5.

150.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1906,**

dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych, jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów.

Ogłoszony rozporządzeniem z dnia 19. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 37, załącznik B, tyczący się warunków co do zawierania interesów na giełdzie praskiej co do pojedynczego zamknięcia na tej

giełdzie, nie zaś także na wiedeńskiej giełdzie notowanych papierów wartościowych, uzupełnia się przez dodanie następujących, od tego czasu do notowania na praskiej giełdzie dopuszczonych papierów wartościowych, a to:

1. akcje Towarzystwa akcyjnego browaru zamkowego w Kolinie (Akciová společnost zámecký pivovar v Kolině),

2. akcje Pierwszego praskiego Towarzystwa dla zakładu zastawniczego (První pražská zástavná).

Pojedyncze zamknięcie (jednostka) dla każdego z tych obydwóch gatunków akcji wynosi 5 sztuk.

Korytowski wlr.